

РЕШЕНИЕ

№ 5802

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8065** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 10.06.2011 г. по НАХД № 25 по описа за 2011 г., СРС, НО, 19 състав, е изменил наказателно постановление № 1863/25.11.2010 г., издадено от началник отдел „Пътни такси и разрешителни“ в дирекция „ПТРСПП“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на С. Й. С. на основание чл. 53, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП) е наложена глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1а от Закона за пътищата, като е определил глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от С. Й. С., чрез адв. П. М. с твърдения, че то е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че съдът неправилно е ценил събраните по делото доказателства поради което е формирал грешни правни изводи.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – Агенция „Пътна инфраструктура“ – редовно призован, представлява се от юрк. В., моли да бъде оставено в сила решението на СРС по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки от пълномощника му.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа следното:

На 25.10.2010 г., в 11:03 часа, на Околовръстен път С. в посока К. – разклона за АМ Т., автомобил с рег. номер СО1142АМ е управляван от С. Й. С.. Водачът осъществява движение на тежко пътно превозно средство без разрешение от администрацията управляваща пътя (АПИ). При измерването е констатирано, че при разстояние между осите 1.80м. (измерено с рулетка), на една двойна ос, автомобилът е с натоварване 26 325 кг., при максимално допустимо натоварване на двойна ос 18 000 кг., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в” от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001г. на МРРБ, и че автомобилът е с общо тегло 44 950 кг., при максимално допустимо общо тегло 32 000 кг. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 6, буква в от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001г. на МРРБ. Измерването е извършено с техническо средство – ел. везна DFW-KR № 118807. Актът бил надлежно връчен на водача. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

И в АУАН и в НП изрично е записано, че водачът осъществява движение на тежко ППС без разрешение издадено от администрацията управляваща пътя. Тези констатации на АНО не са оборени в настоящото производство. В съответствие с чл. 26, ал.2, т.1, б. „а” от ЗП, за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Легалната дефиниция на „специално ползване на пътищата” е дадена в §1, т.8 от ДР на ЗП, според която специално ползване на пътищата е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари.

В съответствие с чл. 7, ал.1, т.5, б. „в” от Наредба № 11/2001 г. за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС, допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал.1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за: сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е: от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t). В настоящия случай не се спори между страните, че автомобилът е с две оси. Допустимата максимална маса на такъв автомобил е 32 т. или 32000 кг. в съответствие с чл. 6, ал.1, т.6, б. „б” от горепосочената наредба, т.е. автомобилът попада в тези посочени в чл.6, ал.1, както и пътя по който се е движел попада в пътищата по Приложение № 2 към същата наредба. Видно от АУАН и НП разстоянието между осите е 1,80 м. което в съответствие с посочените разпоредби

съответства на допустими 18 тона или 18000 кг. В случая са измерени 26 325 кг., т.е. налице е превишаване на допустимите стойности. Същото се установява и по отношение на общото тегло на автомобила от допустими 32 т. или 32000 кг., измерени 44 950 кг. В съответствие с чл. 3 от Наредба № 11/2001 г. Тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат: 1. допустима максимална маса, по-голяма от стойностите по чл. 6 и натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7.

В съответствие с изложеното, се установява по категоричен начин и е достатъчно да е формално осъществен състава на нарушението, като не се изследва въпроса за вината на нарушителя и нейните форми.

Видно от съдържанието на нормата на чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП, в редакцията ѝ към ДВ бр.43/2008 г., се наказват с глоба от 300 до 2000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, 26 и 41 или които извършат движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Тази норма е изменена с ДВ бр. 39/2011 г. и бр. 55/2011 г. като е увеличен размера на санкцията и същата не е по – благоприятна за санкционираното лице. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, при определянето на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай, размерът на административното наказание е от 300 до 2000 лв. Действително, действайки при условията на оперативна самостоятелност, административният орган е наложил наказание над минималния предел, но не е изложил мотиви защо е наложил по висок размер на санкцията от установения в закона минимум. В този смисъл, при определяне на наказанието, съобразно критериите по чл. 27 от ЗАНН, касационната инстанция приема, че санкция в размер на 300 лв. ще бъде съобразена с изискванията на специалната и генералната превенция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 10.06.2011 г. по НАХД № 25 по описа за 2011 г на Софийски районен съд, НО, 19 състав, вместо което постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 1863/25.11.2010 г., издадено от началник отдел „Пътни такси и разрешителни” в дирекция „ПТРСПП” при Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на С. Й. С. е наложено административно наказание: глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, като НАМАЛЯВА размера на наложената "глоба" от 1000 лева на 300 (триста) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: .....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....